

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

**III Міжнародної
науково–практичної конференції**

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**19-20 травня 2010 року
м. Рівне**

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали III Міжнародної науково–
практичної конференції студентів, педагогів,
психологів та молодих науковців. Частина 2.
Природничо-математичний та суспільно-
гуманітарний напрями. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2010. –
150 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд.іст.наук, проф., ректор – **голова оргкомітету**
Поніманська Тамара Іллівна – канд.пед.наук, проф., проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету**;
Гон Максим Мойсейович – докт.політ.наук, проф.;
Павелків Роман Володимирович – докт.психол.наук, проф.;
Пальчевський Степан Сергійович – докт.пед.наук, проф.;
Сяський Андрій Олексійович – докт.техн.наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – канд.пед.наук, доц.;
Воробйова Ірина Анатоліївна – канд.пед.наук, доц.;
Галатюк Юрій Михайлович – канд.пед.наук, проф.;
Галуха Любов Юріївна – канд.іст.наук, доц.;
Каштан Сергій Степанович – канд.техн.наук, доц.;
Максимцев Юрій Романович – канд.фіз.-мат.наук, доц.;
Павелків Віталій Романович – канд. психол. наук, доцент
Черніговець Тетяна Іванівна – канд.пед.наук, доц.;
Черній Алла Леонідівна – канд.політ.наук, доц.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 29.04.2010р.)

проблем історіографії кінця XIX – початку XX століття в Україні, Росії і Франції, та дослідженням діяльності І. В. Лучицького, як одного з найяскравіших прикладів цього періоду. Заслугою дослідниці є також публікація листування Івана Васильовича [7], що дає змогу зрозуміти логіку певних суджень та думки вченого.

На початку 1890-х рр. Лучицький розпочинає свої дослідження аграрних відносин у Франції. Він був першим дослідником, який застосував статистичні методи та обробив значну частину невідомих до нього архівних матеріалів стосовно землеволодіння у Франції “...це ті абсолютно нові дані, які мені довелося відшукати і про які ніхто нічого не знав... мені довелося відкрити зовсім нове, настільки нове, що знавцям архіву це вдарило у носа...” [8, с. 199]. Лучицький підтримував думку Токвіля, що «...революція не створила, а лише вивільнила дрібну селянську власність» [9, с. 104], і підтвердив він це дослідженням департаментських архівів, де він виявив нові джерела, - це безпосередньо списки платників податку «двадцятини» (rôles des vingtièmes). Головні висновки Лучицького зводилися до наступного. Перше: власність духівництва в селах у загальному становила дуже малу частину. Друге: власність дворянства коливалася в межах 15-20% всієї землі. Третє: селяни, в середньому, мали до 50% всієї землі.. Четверте: власність буржуазії зовсім не була значною. Виходячи із цього, Лучицький пояснював участь селян у революції не нестачею у них землі, а нерівномірністю розподілу її усередині селянства, а також феодалною реакцією кінця XVIII ст.

Стосовно релігійної проблематики, Лучицький звертав увагу, що боротьба під час Релігійних війн була не через протиставлення народного та аристократичного елементу за розширення демократичних прав, а виключно боротьбою аристократії проти королівської влади. [9, с. 3]. Головна заслуга І.В. Лучицького була в новому соціологічному підході, з яким він підійшов до аналізу своїх матеріалів. До нього ця епоха вивчалася майже виключно з релігійної точки зору. І.В. Лучицький підійшов до неї з критерієм боротьби суспільних класів і вже в 70-х роках XIX ст. поставив питання у ту площину, з якої її стала розвиватись французька історична наука лише згодом. Він показав, що соціальні бажання феодалної аристократії грали домінуючу роль в її політичних виступах, і з'ясував, що результат боротьби залежав від позиції міської буржуазії, і дав таким чином зрозуміти, чому у XVII ст.. королівській владі вдалося остаточно подолати супротив феодалів за підтримки середнього класу і народних мас. [10, с. 139].

Результатом дослідження історії України стало видання великого масиву матеріалів з історії землеволодіння Лівобережної Малоросії XVIII століття. Основні положення Лучицького отримали подальший розвиток у працях українських істориків В. А. Мякотіна та Н. Н. Василенко.

Як висновок, слід сказати, що вивчення історичної спадщини І. В. Лучицького активно розпочинається, його внесок у розвиток української, європейської та світової історичної науки є унікальним, і, на думку автора, подальші дослідження у даному напрямі є перспективними, і можуть розкрити невичерпний потенціал ще не опублікованих джерел автора.

Список використаних джерел:

1. Иванов Ю.Ф. И.В. Лучицкий – выдающийся ученый, педагог и общественный деятель. // Вопросы истории. 2000, - № 2.
2. Погодин С.П. Русская школа историков: Н.И. Кареев, И.В. Лучицкий, М.М. Ковалевский. – СПб., 1997.
3. Погодин С.П. Иван Васильевич Лучицкий (1845-1918). // Новая и Новейшая история – 2000. № 6. – С. 174-192.
4. Потульніцький В.А. Українська та світова історична наука // Український історичний журнал. – 2000. – № 2. – С. 27-40;
5. Таран Л.В. Иван Васильевич Лучицкий – исследователь истории Французской буржуазной революции. // Український історичний журнал. 1987, - № 7.
6. Таран Л., Мазур І. Українець європейської слави // Київська старовина. – 1994. – № 5. – С. 74-78.
7. Таран Л. В. Письма Лучицкого И. В. // В кн.: Французский ежегодник. 1987. – М., 1989. – С. 192-210.
8. Сказкин С.Д. Спорные вопросы аграрной истории Франции накануне революции XVIII в. – В кн.: Европа в новое и новейшее время: Памяти Н.М. Лукина. М., 1966.
9. Лучицкий И. В. Феодалная аристократия и кальвинисты во Франции. К., 1871.
10. Бутенко В.А. Наука новой истории в России // Анналы. – 1922. – № 2. – С. 129-167;

ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНА ДОКТРИНА СРСР У 20 – 30-І РР. ТА НІМЕЧЧИНА

**Лукашик Ганна, магістрантка, Савчук Петро, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Громадянська війна в Росії та інтервенція капіталістичних країн до 1922 р. закінчилися. Були створені умови для міжнародно-правового визнання нової влади і держави, яка виникла на теренах колишньої Російської імперії, заснованої на інших принципах та ідеології, ніж решта капіталістичних країн. Відносини СРСР із країнами Заходу склалися важко. Концепція мирного співіснування в правлячих колах СРСР розглядалася в 20-30-і рр. як форма класової боротьби на світовій арені, як тимчасовий стан відносин із капіталістичним оточенням. Разом з тим, капіталістичний Захід мав серйозні побоювання щодо експорту революції з боку Радянської Росії. Таким чином, існувала взаємна настороженість у відносинах між Радянською Росією та Заходом [5, с. 82].

Зовнішньополітична доктрина Сталіна була, по своїй суті, першою розгорнутою доктриною зовнішньої політики. На відміну від інших зовнішньополітичних доктрин, відомих до того часу, вона не зводилася до вибіркового питань відносин з окремими країнами або регіонами. В цьому сенсі вона не може ставитися на один рівень, наприклад, з «доктриною Монро», яка проголошувала Латинську Америку пріоритетною сферою впливу США, або доктриною «збройного нейтралітету», введеною Катериною II в інтересах торгівлі з повсталіми країнами в Північній Америці. Відмінною рисою сталінської доктрини була її цілісність. Вона заклала філософські основи, деякі базові принципи для здійснення всієї зовнішньої політики. При цьому встановлювався достатньо очевидний та нерозривний зв'язок із завданнями внутрішньої політики. Зовнішня політика визначалася як інструмент забезпечення внутрішніх інтересів країни. І, навпаки, внутрішня політика повинна була сприяти вирішенню зовнішньополітичних завдань [1, с. 90].

При формулюванні окремих положень Сталіну вдалося уникнути певних принципів схематизму. Він не захоплювався деталізацією та регламентацією, не намагався раз і назавжди розкласти все по полицях, затвердити як істину в останній інстанції. Навпаки, доктрина являла собою набір гнучких, часто доволі загальних формулювань, пов'язаних внутрішньою логікою та понятійним апаратом. При цьому малося головне – ясність цілі і загальний напрямок руху до неї. Вказані характеристики забезпечували Сталіну широку свободу політичного маневру та ідеологічних інтерпретацій. Ця особливість нової дипломатії Кремля була підмічена членом британського уряду Іденом під час його візиту до Москви в березні 1935 р. Прагматизм сталінського підходу одразу ж кинувся в очі Ідену. Пізніше він так описував те враження, яке зробив на нього радянський лідер:

«Було легко забути, що я розмовляю з членом партії. Абсолютно точно, було б важко знайти меншого доктринера. Я не міг повірити, що Сталін коли-небудь захоплювався Марксом. Він ніколи не згадував про нього таким чином, щоб можна було б зробити такий висновок... Сталін, напевне, розумів німецьку позицію краще, ніж Литвинов. Останній був налаштований проти націонал-соціалістів як таких, що, без сумніву, обумовлювалося їх ставленням до євреїв...» [1, с. 91].

Справді ні на націонал-соціалізм, ні на фашизм як такий Сталін не звертав уваги. Він був абсолютно позбавлений будь-якої ідеологічної зашореності і був готовий мати відносини співробітництва з будь-ким, якщо це відповідало національним інтересам СРСР. Дуже показовими з цієї точки зору є його відносини з Муссоліні. Попри те, що в Італії компартія була заборонена, а комуністи зазнавали гоніння, Сталін підтримував з лідером італійського фашизму найсердечніші відносини. В травні 1933 р. був укладений торговий договір. У вересні був підписаний договір про дружбу, ненапад та нейтралітет. У жовтні відбувся візит у Неаполь радянських бойових кораблів, а наступного року Москву відвідала італійська військова делегація. СРСР навіть розмістив в Італії замовлення на будівництво кораблів для військово-морського флоту [1, с. 91].

Аналогічну лінію Сталін намагався проводити й у відносинах із Німеччиною після приходу там до влади Гітлера. Радянська дипломатія постійно підкреслювала свою прихильність принципам Рапалло, де 16 квітня 1922 р. був підписаний радянсько-німецький договір, який повністю відновлював дипломатичні та консульські відносини між двома країнами. Німеччина визнала націоналізацію німецької державної та приватної власності в Росії, а Радянська Росія відмовилася від права на отримання репарацій, які повинна була сплатити Німеччина, передбачався також розвиток взаємних торгових, господарських та правових відносин на основі принципу найбільшого сприяння. У цьому договорі вказувалося на те, що різниця в ідеологічних підходах у внутрішній політиці не може слугувати перешкодою для ефективного співробітництва між двома країнами [2, с. 282]. Тому не було нічого дивного в тому, що в серпні 1939 р. Сталін раптово пішов на укладення пакту про ненапад з Німеччиною («пакт Ріббентропа-Молотова») [4, с. 427]. Радянсько-німецький пакт 23 серпня 1939 р. та секретний протокол до нього були результатом радянсько-німецького зближення і змови двох диктаторів. Договір про ненапад і в цьому відношенні був правомірним, також він був договором, який передбачав нейтралітет СРСР та Німеччини у випадку військових конфліктів однієї із сторін, яка домовлялася, з третіми країнами [3, с. 90]. За це Сталін отримав «свободу рук» щодо країн Прибалтики та Бессарабії, а також домовленість про розділ Польщі. Секретний протокол свідчив про те, що відбувся поворот радянської зовнішньої політики на той же мюнхенський курс «умиротворення» Німеччини, який проводився до цього Англією та Францією при нейтралітеті США [7, с. 18]. Після укладення радянсько-німецького пакту про ненапад міжнародне становище СРСР корінним чином змінилося. Суспільна думка в західноєвропейських країнах засудила Радянський Союз за змову з фашистською Німеччиною за рахунок Польщі. Цей пакт був вигідним для СРСР, оскільки з Німеччини сюди надходило промислове обладнання для військової промисловості. Таким чином, в пакті виявляються принципи прагматизму, які були характерні зовнішній політиці СРСР [6, с. 415].

Отже, зовнішньополітична доктрина Сталіна, як і будь-яка інша доктрина, заснована на принципах політичного реалізму, не була пов'язана з категоріями етики та моралі. Ключовим елементом доктрини, її стержнем було забезпечення національних інтересів. Саме прихильність радянської дипломатії принципам політичного реалізму, а не принципам етики та моралі, лежала в основі її успіхів у зовнішній політиці, була головним секретом її дипломатичних перемог.

Список використаної літератури

1. Александров М. Внешнеполитическая доктрина Сталина / М. Александров. – Канберра: Австралийский национальный университет, 1995. - 98 с.
2. Всемирная история: Мир в период создания СССР / А. Н. Бадак, И. Е. Войнич, Н. М. Волчек и др. – Мн.: Харвест, М.: АСТ, 2000. – 416 с.
3. Всемирная история: Канун Второй мировой войны / А. Н. Бадак, И. Е. Войнич, Н. М. Волчек и др. – Мн.: Харвест, М.: АСТ, 2000. – 528 с.
4. Городецкий П. Пакт Риббентропа-Молотова / П. Городецкий // Россия в XX веке: Историки спорят. – М., 1994. – С. 429 – 436.
5. Международные отношения в 20 - е гг. // Мир в первой половине XX века. – М., 1994. – С. 80 – 90.
6. Чельшев И. Международное положение СССР накануне Великой Отечественной войны (1939 – июль 1941 г.) / И. Чельшев // Россия в XX веке: Историки спорят. – М., 1994. – С. 410 – 420.
7. Чим був Пакт Ріббентропа-Молотова насправді: злочинном, помилкою чи правильним і логічним кроком? // Голос України. – 2009. - № 152 (15 серпня). – С. 18 – 19.

СТАНОВИЩЕ ГРОМАД СТАРООБРЯДЦІВ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

**Мишков В.Я., аспірант, Шугаєва Л. М., докт. філософ. наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Україна – демократична багатонаціональна держава. Долаючи негаразди у сфері релігійно-церковного життя, що дістались у спадок від минулого, держава йде курсом реального забезпечення свободи совісті – свободи вільного вибору релігії, світогляду, свободи бути віруючим чи вільнодумцем, надання всім конфесіям рівних прав і можливостей. Фактор релігійності вже традиційно посідає важливе місце в житті українського соціуму.

ЗМІСТ

ПРИРОДНИЧО-МАТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ

Волошин М.О., Волошин О.М. Дилатометричні та в'язкопружні властивості полімерних металонанокомпозитів	3
Килюшик Тетяна, Воловик Г.П. Аналіз чисельності метеликів роду <i>COENONYMPHA</i> на території Білоозерського масиву Рівненського природного заповідника.	4
Гроголь Святослав, Нечипорук Ірина. Хімічне розпізнавання речовин за допомогою сенсорів.	5
Кошицький В.В., Ковальчук Іван. Безвідходні технології в сільському господарстві.	6
Кущериб Тетяна Миколаївна. Риюча діяльність ссавців як чинник, стимулюючий процеси ґрунтоутворення.	7
Макєєва Діана, Яремчук Дарина, Демчик С.П. Знаходження нестационарної теплопровідності всередині плоскої стінки.	8
Малежик Петро, Січкач Т.Г. Термомеханічні властивостей епоксидних композитів, наповнених нанодисперсним алмазом.	10
Філіппова Лариса Валеріївна. Вивчення фізико-хімічних властивостей в реакції окиснення СО на Fe-Mn оксидних системах.	10
Цегельник Юлія, Лопаткін Р.Ю. Генерація квазімонохроматичного рентгенівського випромінювання за допомогою сфокусованого пучка протонів.	12
Адамчук Анна, Бишук Віталій, Панай Ольга, Вороницька В.М. Розробка web-сайту факультету математики та інформатики РДГУ.	14
Андросов В.И., Данич В.Н. Модель информационно-управленческой архитектуры организации и защита информации.	17
Гаврюсєва Д.М., Вороницька В.М. Розробка мультимедійної НКП «Векторна комп'ютерна графіка».	18
Мельник Павло, Пожидаєв В.Ф. Розробка комп'ютерної моделі для проведення чисельних експериментів по вивченню тягово-динамічних характеристик тягового рухомого складу.	18
Опанасюк О., Петрівський Я.Б. Чисельні експерименти по реалізації методу регуляризації Тихонова із застосуванням одного із сучасних програмних продуктів комп'ютерної математики Mathcad.	20
Пастушок І. В., Подляшаник Л. А. Узагальнення результатів розв'язку задачі Колмогорова-Нікольського на різних класах функцій.	21
Придюк П.І., Петрівський Я.Б. Розробка експертної системи діагностування комп'ютерних засобів.	22
Романюк С. М., Соколовська О.П. Автоматизація знаходження багатofакторних регресійних моделей.	25
Сірець О. В. Динаміка нелінійної динамічної моделі Солоу для випадку лінійно-однорідної виробничої функції.	26
Файчук О.О., Сяська Н.А. Метод математичного моделювання як один із засобів розвитку творчих здібностей учнів під час розв'язування планіметричних задач.	27
Ярошак Роман, Батишкіна Ю.В. Розробка он-лайн гри для мобільних телефонів на платформі JAVA.	29

СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ НАПРЯМ

Абрамчук Катерина, Шеретюк В.М. Особливості діяльності німецької окупаційної системи вербування та депортації на Волині в 1941 – 1945 рр.	30
Андрєєва Анастасія. Торгівельна конкуренція як головний конфліктогенний чинник у відносинах між Англією та Нідерландами (XVII ст.).	32
Бондарець Олександр, Сєверова О.В. Специфіка російського лібералізму в концепції Б.М. Чичеріна.	33
Віруцька Світлана, Постолюк Р.М. Уряд Румунії в контексті подій «Празької весни».	35
Генега Ірина, Троян С.С. Зовнішня політика Російської федерації 1990-х рр.: пошук стратегії.	36
Головіна Кароліна, Давлєтов О.Р. ВДМ – від «сестринських громад» до єдиної державної організації для дівчат у Третньому рейху.	38
Гуменюк Олеся, Кукурудза А.В. Релігійна домінація у франко-візантійському суперництві VIII-IX ст.	39
Давидчук Сергій, Савчук П.О. Україна-Ізраїль: співробітництво на рівні силових структур.	41
Данильчук Тамара. Франко-німецьке протистояння у форматі Марокканської кризи 1905-1906 рр.	42
Доценко Катерина, Давлєтов О. Р. Ідея об'єднаної Європи: зарубіжна історіографія.	43
Дудка Наталія, Давидюк Р.П. Від УНДО до ФНС: причини радикалізації політичної платформи Дмитра Паліїва.	45

Євсович Роман, Сєверова О.В. Благодійність у Росії в 2-й пол. XIX – поч. XX ст.: традиції та особливості.	46
Звягіна Олександра, Давлетов О. Р. Ідеологія неонацизму в сучасній Україні.	48
Зущенко Оксана, Карпухіна Тетяна. Міжнародна реакція на голодомор 1932-1933 рр. в Україні.	49
Івчик Наталія, Гон М. М. Питання прававласності поляків та євреїв у південно-західному краю Російської імперії другої половини XIX століття.	50
Ісаченко Вікторія, Побірченко Н.С. Павло Гнатович Житецький – фундатор української педагогічної думки другої половини XIX – початку XX століття.	52
Капустін Г.М., Стоколос Н.Г. Організація та проведення ювілейних святкувань, як одна із форм місіонерської діяльності братств на Волині в другій половині XIX – на початку XX ст.	53
Капустін К.М., Моця О.П. Проблема розвитку південноруських земель у післямонгольський час в дореволюційній історіографії.	54
Козачук А. А. Ставлення української еліти щодо процесу інкорпорації Гетьманщини до складу Російської імперії в I пол. XVIIIст.	56
Колегова Диана, Панкова Вікторія. Політика разрушений: взгляд истории.	58
Кривобороденко Сніжана, Міняйло І. В., Волков О.Г. Критика кантівської теорії О.О. Козловим та простір і час історії.	58
Литвиненко Наталя, Нестеренко Л. О. Науковий спадок І. В. Луцицького.	59
Лукащик Ганна, Савчук Петро. Зовнішньополітична доктрина СРСР у 20–30-і рр. та Німеччина	60
Мишков В. Я., Шугаєва Л. М. Становище громад старообрядців в сучасній Україні: проблеми та перспективи розвитку.	61
Міюц Ю.В., Давлетов О.Р. Перебудова шкільної освіти у Третньому рейху (1933-1939 рр.): на прикладі діяльності Орденсбургів.	63
Паврозник Тетяна, Давидюк Р.П. Протиріччя у партії „Сельроб” напередодні та в умовах парламентських виборів 1928 року у Польщі.	65
Писцьо Віталіна Романівна. Репатріація українських громадян вивезених на примусові роботи до Німеччини.	66
Процюк Віктор, Шеретюк В. М. Анархізм Нестора Махна як унікальна національна складова анархістського руху Російської імперії.	68
Радовенчик Тарас. “Київська наступальна операція” в планах німецького командування.	70
Романчук Тетяна, Гон М. М. Особливості національної консолідації у повоєнній Німеччині.	72
Самсонюк Т., Гон М. М. Особливості ведення слідства органами НКВС стосовно членів ОУН у 1939-1941рр. (на прикладі архівно-слідчих справ Державного архіву Рівненської області).	73
Сейтумерова Э.З., Зарединова Э.Р. Историческое наследие крымскотатарского народа: традиции и современность.	75
Столярчук О.Ф., Галуха Л.Ю. «Острозька Біблія» - особлива духовно-літературна пам'ятка українців.	76
Стрільчук М.С., Савчук П.О. Основні етапи формування колоніальних імперій європейських держав.	77
Троян Віктор. Проблема європейської ідентичності в основних концепціях пан'європеїзму.	79
Харковець Анна, Гон М. М. «Расовий концепт націонал-соціалізму: теоретичні аспекти та практичне втілення».	81
Хромов Пётр, Семёнова Н.В. Изучение в Украине и России национально-освободительной борьбы ОУН и УПА 1939-1954 гг.	83
Виперайленко Грина, Котова Л.В. Підвищення рівня зайнятості молоді на вітчизняному ринку праці.	84
Говоров Н.П. Поколение информационного скольжения.	86
Ілляк Олексій. Проблеми професійної орієнтації та зайнятості молоді на ринку праці України.	87
Лялина А.И., Андреева-Лялина З.В. Украина и Европейский Союз: проблемы евроинтеграции.	89
Наумов Андрій. Політична культура сучасної української молоді: стан і перспективи розвитку.	91
Слабчук Т.А. Особливості та проблеми формування інституту жіночого політичного лідерства у сучасному політичному процесі України.	92
Українець В. О., Гон М. М. Етнічний екстремізм – теоретичний аспект.	93
Shkolenko Dar'ya, Suleimanova V.R. Some problems and tendencies of english semantics.	94
Антончук Анна, Воробйова Л.М. Концепція людини і світу в творчості Ернеста Хемінгуея.	95
Байло Ю. Лінгво-методичні основи тестування з іноземної мови у Вищих навчальних закладах.	96
Бражук В. Рефлектирующий герой в пьесе А. Вампилова «Утиная охота».	97
Дячук Оксана, Середюк Л.А. Використання мультимедійних технологій у вивченні німецької мови.	98
Катеринчик Юлія, Середюк Л.А. Художня майстерність Гете у філософській драмі «Фауст».	100
Козлюк Н.В., Михальчук Н.О. Характеристика фабульного тексту з погляду його діалогічності.	101
Коробчук Віталія, Воробйова Л. М. Художній світ новел Джека Лондона.	103

Кудрєвич Юлія, Фрідріх А.В. Семантико-структурні та стилістичні особливості фразеологічних одниць сучасної англійської мови на позначення «характеристика людини»	105
Куценко Анастасія, Воробйова Л.М. Інтертекстуальні явища у творчості Дж. Г. Байрона	108
Лєвчишин Марія, Михальчук Н.О. Романтизм як літературний напрям	109
Магас Оксана, Воробйова Л.М. Біографізм новел Ернеста Гемінгвея	111
Маландюк Тетяна, Ярута Н.П. Some peculiarities of Charles Dickens' individual literary style in the novel "Bleak house"	112
Михальчук Н.О., Забава М.М. Компаративний аналіз драматургії В.Шекспіра та Б.Шоу	114
Міхєнко Оксана, Зубілевич М.І. Розвиток іншомовної комунікативної культури учнів молодших класів засобом інтегрованих занять з англійської мови	115
Назарук Анна, Серєдєк Л.А. Концепт „жінка” в німецькій фразеології	116
Плєвако Наталія, Бігунова С. А. Особливості писемних текстів різних жанрів побутового стилю (на матеріалі англійської мови)	117
Попик І.О. Прояви творчої ідентичності Б.Бойчука у збірці „Третя осінь”	119
Рачок Вероніка, Фрідріх А.В. Компаративний аналіз структурних та семантичних особливостей колоративних композитів української та англійської мов	120
Сичова Анна, Фрідріх А.В. Функціональні особливості інтертекстуальності у творах Д.Брауна («Код да Вінчі», «Ангели і Демони»)	123
Сузанская Т.Н. Некоторые особенности эволюции материнской темы в истории русской литературы XIX-XX вв.	125
Базик Людмила, Костюк Л.К. Відродження писанкарства та його популяризація на сучасному етапі	127
Бєнєщук Руслан, Савчин Л.М. Розвиток художніх потреб дітей на заняттях у хореографічному колективі	128
Димченко Сергій. Педагогічна взаємодія викладача та студента у процесі навчання гри на ударних інструментах	129
Карєва Єкатєрина, Дубинина Д.Н. Использование нетрадиционных техник рисования в работе с детьми, имеющими речевые нарушения	131
Коваленко Анна, Аксьєнова І. Ю. Стилїзація хореографічного твору як формотворчий процес (на прикладі діяльності дитячого хореографічного колективу)	132
Ковбарь Ольга, Волошина Л.П. Становлення балетного мистецтва в Україні (20-30-ті рр. XX століття)	133
Комисарук Татяна, Горбатова Е.В. Использование игровых приемов в изобразительно-творческой деятельности старших дошкольников	135
Лапсьок Надія, Горбачук Р.Л. Танець модерн як засіб вираження психологічного стану танцівника	136
Лєгка Алїна, Аксьєнова І. Ю. Роль Іржі Кїліана у сучасному хореографічному мистецтві	137
Мєльник Тетяна, Волошина Л.П. Історія розвитку та становлення хореографічного мистецтва Рівненщини	139
Мєльничук Олена. Модернізм в українській драматургії кінця XIX – початку XX століття	139
Омєлящик Інєсса, Горбатова Е.В. Развитие изобразительного творчества детей старшего дошкольного возраста	141
Сидорик Тетяна, Голод І.В. Роль ілюстраторів часопису «Будяк» у розвитку сатиричної графіки Львова у 20-х роках XX ст.	142
Черніговець Т.І. Функціонування дитячого фольклорно-ігрового дозвілля в контексті сучасних глобалізаційних процесів	144
Черніговець О. Класична музика – ефективний засіб психотерапії (аналітичний огляд інформаційних матеріалів)	145
Гєккєль А.В. Вплив творчості Тараса Шевченка на розвиток хореографічного мистецтва в Україні	145
Яцьок Ганна, Лобан Т.Й. Тренаж в системі підготовки виконавця народно-сценічного танцю	146
ЗМІСТ	148

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

*Частина 2. Природничо-математичний
та суспільно-гуманітарний напрями*

**Матеріали III Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**19–20 травня 2010 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Литвак А.М.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 30. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.*